

ECHO

Ročník 29

číslo 3

12. březen 2020

**Po přečtení
předej
dalšímu!**

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

Z JEDNÁNÍ KRAJSKÉ KONFERENCE KSČM

Komunisté z celé Jižní Moravy se na svém jednání sešli v sobotu 29. února. Nadcházející XI. sjezd strany vyzvali ke sjednocení názorů uvnitř strany i k ujasnění a zpřesnění práce s veřejností.

Konference se zúčastnilo 42 delegátů a řada hostů, mezi nimi 1. místopředseda ÚV s. Petr Šimůnek, poslankyně EP a místopředsedkyně ÚV s. Kateřina Konečná, místopředseda ÚV předseda Poslaneckého klubu s. Pavel Kováčík, místopředseda ÚV s. Stanislav Grospič a další významné osobnosti.

Brno, 18. - 19. 4. 2020

Předseda Jihomoravského KV KSČM **Pavel Březa** ve své úvodní zprávě mimo jiné uvedl, že práce komunistů pro občany se musí soustředit na obranu práv obyčejných, nemajetných či starých a nemocných lidí, kteří nemají sílu v současné kapitalistické společnosti vyřešit svoje problémy. „Osobní předpojatosti musí jít stranou a ambice je nutné podřídít jedinému: Přesvědčit své členy o pevném programovém ukotvení v komunistickém hnutí a veřejnost o myšlenkové připravenosti i schopnosti řídit tuto společnost ku prospěchu celku a zajištění důstojného života všech,“ podtrhl Březa a zdůraznil: „Vyzývám komunisty, aby dávali své zkušenosti, poznatky i své síly do společné stranické práce a do politického boje nezištně a v zájmu strany. Jen tak přesvědčíme společnost o své věrohodnosti a užitečnosti, a tím i volitelnosti pro správu věcí veřejných.“

V následující diskusi vystoupilo celkem 11. delegátů a 5 hostů. Ze sedmi brněnských delegátů se jich do diskuse zapojilo 5, pokud nepočítáme předsedu KV s. Březa. Soudružka **Kateřina Konečná** zdůraznila, že strana potřebuje změnu, jasný pro-

gram a jasnou tvář. „Bez vnitřní sebereflexe to nepůjde! Máme na to, abychom stáli na stupni vítězů,“ podtrhla. Předseda brněnské organizace **Martin Říha** doplnil, že situace vyžaduje aktuali-

zaci vedení strany a vyřešení její ekonomiky. Dále usměrnil a zjednodušil tah na branku ke zkvalitnění života spoluobčanů a umět jej vysvětlit veřejnosti.

„Pokud zmizí KSČM z politické mapy ČR, nic už nebude bránit demontáži sociálního státu,“ varoval.

Současný první místopředseda ÚV KSČM **Petr Šimůnek** na jednání v Brně uvedl, že je nezbytné domluvit se na terminologii používané v dokumentech, sjednotit a zjednodušit význam pojmů. Také podstatně z hospodárnit využívání budov v majetku KSČM, aby jejich provoz byl rentabilní a přinášel zisk. Šimůnek ocenil výběr známých osobností kandidujících do Senátu Parlamentu ČR -

(Pokračování na str. 2)

**Městský výbor KSČM v Brně
srdečně zve občany města Brna na
Slavnostní shromáždění
u příležitosti odhalení informační tabule
na budově MěV KSČM**

Na tabuli bude text slov prezidenta E. Beneše z května 1947. V textu prezident upozorňuje na možnost budoucí manipulace výkladu jeho dekretů, vydaných z rozhodnutí vítězných mocností, s cílem jejich prohlášení za neplatné.

Kdy: **sobota 14. března 2020 v 9.00 hodin**

Kde: **Brno, Křenová 67**

(chodník před budovou MěV KSČM)

PŘIPRAVUJEME SE NA JEDNÁNÍ XI. SJEZDU KSČM

(Pokračování ze strany 1)

ústeckého hejtmána za KSČM **Oldřicha Bubeníčka** za volební obvod Teplicko a předsedy poslaneckého klubu KSČM **Pavla Kováčíka** na senátora za Znojemsko. Dále se vyslovil pro podporu vlády hnutí ANO a ČSSD, současně ale odsoudil, že vláda nemá páky na to, aby zabránila takové asociální lumpárně, jako je přidat lidem peněz na

platech i důchodech a okamžitě jim je vzít zdražením zboží i služeb! Za špatné označil maximální i neplacenou pracovní vytiženost mnohých pracujících v jejich osobním volnu a o víkendech. Odsoudil dvojí kvalitu potravin

i pohonných hmot pro Čechy a lepší jakosti pro spotřebitele na západ od nás. Zabýval se též anti-komunismem v podobě německých a českých odpůrců zákonných dekretů prezidenta republiky E. Beneše i kampaněmi v Praze proti soše Koněva a za Vlasovce. Odsoudil obchodní embargo proti Rusku a Číně. Poukázal na vizi co by se stalo, kdyby RF a ČLR vyhlásily obchodní embargo vůči nám - v ČR by potřebě nestačily suroviny k výrobě nafty, benzínu i chemických výrobků a nebylo by dostatek zemního plynu, mnohé obchody u nás by neměly co prodávat!

Kandidát na senátora Pavel Kováčík v této souvislosti připomněl nutnost vrátit našemu státu zpět co největší soběstačnost ve výrobě potravin mírného klimatického pásma a potravinovou bezpečnost, aby nebyly potraviny šizené levnějšími náhražkami. “Odkud se potraviny do ČR budou dovážet, když se např. kvůli koronaviru uzavrou hranice států nebo oblastí,” tázel se Kováčík. Potravinovou bezpečnost občanů v ČR označil za neméně důležitou, než je bezpečnost vnější, tedy vůči třeba náporu migrantů či jinému ohrožení ČR.

Předseda klubu zastupitelů za KSČM v jihomoravské krajské samosprávě **Stanislav Navrkal**

informoval účastníky konference, že za 20 let novodobé existence krajů se v pěti volebních obdobích vystříдалo 27 jihomoravských zastupitelů za KSČM. Přesto, že nikdy nebyli ve vládnoucí krajské koalici, vždy se snažili zkvalitnit lidem život. Pro svoje životní zkušenosti a znalosti budí respekt u ostatních zastupitelů i na veřejnosti.

Pracovní předsednictvo krajské konference. (Foto Václav Žalud)

Pravidelně se scházejí k výměně informací, názorů a zkušeností se členy komisí rad a výborů samospráv měst a městských částí i obcí. V nadcházejícím volebním období vidí Navrkal potřebu **stabilizovat**

v kraji zdravotnictví a podporu sociálních záležitostí. Čtyři pětiny rozpočtu Jihomoravského kraje jde do **dopravy.** Brněnské hejtmanství dělá na přípravě stavby silnice R43 mezi dálnicí D1 v Brně a silnicí R35 u Moravské Třebové. Protože páteř Integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje tvoří železnice, tento region koupil za dotačních sedm miliard korun 36 vlakových souprav, které jezdí v regionu na dvou tratích. Příští rok se zde začne stavět vysokorychlostní trať a počítá se i se stavbou severojižního kolejového diametru napříč Brnem. Pokud jde o **školsství,** evropské peníze soustřeďuje na vybavení odborných středních škol pro výuku řemesel. To proto, aby byla pro učně přitažlivější. Nelze opomíjet ani **kulturní a sportovní zařízení.** Avšak stahují se mraky nad více než půlstoletí pořádanou českou částí Mistrovství světa silničních motocyklů Grand Prix Brno, kde zahraniční promotér MS chce zvýšit jen tzv. zalistovací licenční poplatek za pořádání každého ročníku tohoto závodu v Brně na devět milionů Eur, tedy přes 250 milionů Kč. Takovou sumu Brno ani kraj bez finanční pomoci vlády není schopno platit. Český stát zřejmě tako-

(Pokračování na straně 3)

PŘIPRAVUJEME SE NA JEDNÁNÍ XI. SJEZDU KSČM

(Pokračování ze strany 2)

vý pravidelný výdaj na motocyklové závody odmítne, proto nad Grand Prix v ČR se smráká.

Zdravice přednesli na brněnském jednání **Leo Luzar**, místopředseda Národní rady Klubu českého pohraničí **Miroslav Vlašin** a další četné osobnosti.

Jednáním krajské konference vyvrcholily primární volby do Zastupitelstva Jm kraje. Delegáti zvolili lídra kandidátní listiny (Stanislav Navrkal) a stanovili pořadí kandidátů na dalších 20 místech. Z Brna budou kandidovat na 3. místě s. Martin Říha, na 8. místě s. Václav Fišer a na 15. místě s. Petr Koš. Zvolili dalších 47 kandidátů, jejich zařazením na KL pověřili krajský výbor. Při představování kandidátů KSČM do krajské samosprávy v diskusi např. **V. Fišer**, který pracuje v oboru zajištění bezpečnosti státu, konstatoval, že stát není připraven na řešení rozsáhlých epidemií a krizových situací. Zdravotnictví není řízeno koncepčně. Je nezbytné vytvořit zdravotnický holding podobný tomu, jak před třiceti lety úspěšně fungovaly zrušené krajské ústavy národního zdraví.

Delegáti krajské konference. (Foto Václav Žalud)

Konference zvolila předsedou JmKV s. Pavla Březu, potvrdila 19 členů JmKV zvolených na okresních a městské konferenci v Brně. Z Brna jde o s. Pavla Březu, Aleše Růčku a Martina Říhu. Sjezdu pak doporučila zástupce kraje do komisi ÚV i řadu konkrétních jmen pro volby předsedy a místopředsedů ÚV KSČM.

Václav Žalud a Aleš Růčka
(foto V. Žalud)

Brno zmodernizovalo varovný systém

Brno končí výstavbu moderního varovného a informačního systému, který bude upozorňovat na nebezpečí obyvatele ve 22 městských částech. V záplavovém území řek Svratky a Svitavy k tomu poslouží 78 sirén. Z nich většina umí vysílat také hlasové informace např. varování a organizovat evakuaci při nastupující povodni, při úniku plynu, o nálezů a převozu letecké pumy, vyzkoušet lidi o šíleném střelci v sousední ulici atp. K tomu byly třem městským částem předány mobilní sirény, které využijí místní jednotky dobrovolných hasičů.

Samotná výměna 28 starých, modernizace 30 současných a instalace 20 nových sirén začala v lednu 2019. Součástí realizace je i vybudování sítě převaděčů radiového signálu, přes které se bude z vysílacího pracoviště ovládat a monitorovat provozní stav všech sirén. „Kromě výměny a instalace sirén jsme zřídili i hlavní vysílací pracoviště v budově Městské policie Brno. V Tuřanech a Chrlicích byl modernizován místní informační systém. Do těchto městských částí a do Černovic jsme dovezli tři mobilní sirény a předali je starostům. Využijí je místní dobrovolní hasiči. Ti již prošli školením, aby je uměli ovládat,“ uvedl první náměstek primátora **Petr Hladík**.

Jednotný systém plní funkci sirén celoplošně, tzn. spuštěním z jednoho centrálního pracoviště

Hasičského záchranného sboru JMK. Současně se může do systému vstupovat z vysílacího pracoviště MP a ze vzdáleného pracoviště na Odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství MMB a Odboru obrany MMB. Dále ho využije např. i Povodňová komise města Brna pro jednotlivé městské části. Zároveň bude systém sloužit i pro jiné mimořádné události, tedy nejen za povodní. „Výbudování varovného systému vyjde na 28 milionů korun. Podařilo se nám získat podporu z evropských dotací 70 % ze způsobilých výdajů, tj. 18 milionů Kč,“ dodal Hladík.

Součástí projektu je také zpracování 22 digitálních povodňových plánů městských částí, na jejichž území bylo stanoveno záplavové území.

(vž)

Odpověď zde podepsaných z řad členů ZO Levice v Brně nepodepsaným členům ZO KSČM 3002

Členové (možná by komunikaci polidštilo, kdyby zmínili kteří) ZO KSČM 3002 si kladou otázku: „Komu tedy (*představitelé nové politické strany* Levice) tříštěním sil pomáhají?“ Budiž rovnou řečeno, že otázku kladou špatně. Především nemá směřovat ani tak k *představitelům* - nakolik Levice je kolektivem svéprávných lidí sjednocených na základě svobodné vůle každého z nás - jako ke členkám a členům, sympatizantkám a sympatizantům, strany Levice. A potom, jak plyne z právě uvedeného, nejde o tříštění sil, ale jejich spojení ve vzájemné spolupráci - otevřené každému, kdo na základě vlastního rozhodnutí, sám za sebe, chce se k takové připojit a přispět. Není tedy také správně nastolena otázka - na členky, členy, sympatizantky a sympatizanty Levice - proč síly rozměňují, ale taková otázka má znít „*proč je chtějí spojit jinak?*“

(Ne)podepsaní členové ZO KSČM 3002 pohoršeně zvedají obočí: „Cožpak by tato vláda sama od sebe zvyšovala důchody, řešila další výhody pro důchodce, rodiny s dětmi, sociální případy?“ Inu, tak či onak zvedala, neboť hospodářské poměry na této vládě nezávislé to umožňují a hegemon této vlády si dobře umí spočítat, že se mu investice do retuše jeho PR obrazu bohatě vyplatí. Což ovšem neznamená, že by tato vláda „řešila“ např. „rodiny s dětmi, sociální případy“, natož pak akutní hrozby samotné existenci lidského společenství generované globálním (tj. bez dalšího samozřejmě také rádobý národním) kapitálem. Za účasti KSČM (kdeže jsou loňské sněhy - titulky volebních HaNo „Přestaňme být otroky oligarchů a korporací“) provozuje vláda perverzní charitu zastírající zhoubnou podstatu systému, jež je nadto určena hlavně zájmovým skupinám jejich potenciálních voličů. Tuto skupinu označují (ne)podepsaní členové ZO KSČM 3002 poněkud mlhavě jako „prosté lidi práce“. Stranou jaksi, kromě jiných, zůstali lidé v překérních společenských i hospodářských vztazích a ti vyloučení až za jejich okraj, jedno zda tlakem okolností, nebo vědomým rozhodnutím. My, kdo jsme Levice, však neznáme „prostých lidí“: vážíme si každého jednotlivce jako jedinečné a neopakovatelné lidské bytosti. Stojíme za právem

každé takové vést důstojný život naplněný osobním rozvojem v roli dle vlastní volby, ať již spočívá v uplatnění v partnerských vztazích, rodičovství, komunitě, vzdělání, kreativní tvorbě i práci, svobodné ovšem od ekonomického donucení.

Jestliže si KSČM zvolila cestu sociální korupce, rámovanou nadto rétorikou pseudoobrozeneckého vlastnění a retrosentimentem, má na to nepochybně plné právo. Leč my, členky, členové, sympatizantky a sympatizanti Levice máme stejné právo se na takovém morálním bankrotu nepodílet. Komická otázka: „Jestliže se volební potenciál KSČM stále snižuje, přispěje snad nový levicový subjekt tomu, aby se zvýšil?“ , kterou si kladou (ne)podepsaní členové ZO KSČM 3002, má celkem jasnou odpověď - v žádném případě! Ovšem na druhou stranu, my kdo *jsmelevice.cz*, pevně věříme, že skutečné komunistky a komunisté mezi členkami, členy, sympatizantkami a sympatizanty KSČM na základě úvahy odpovědné vůči humanistickým základům socialismu přispějí k masivnímu růstu volebního potenciálu l(L)evice.

Pavel Zoubek, Eliška Muchová, Martin Švec, Matuš Bóna, Anna Mikulenková, Andrej Bóna, Martin Ševčík

Tolik odpověď.

Redakce Echa vítá příspěvky nejen dopisovatelů i dalších, třebaš představitelů jiných politických názorů. Že byl otisknut tento příspěvek svědčí o tom, že to myslíme vážně. Někdy je však potřeba se k uveřejněným příspěvkům vyjádřit. Jako teď: Celý článek mi připadá divný. Osobně bych řekl špatný, neboť se nesnaží v souladu s komunistickým hnutím najít cestu vpřed. Nechávám to na čtenářích.

Nejde o recenzi, proto nebudu polemizovat se zde uvedenými názory LEVICE, respektive názorů uvedených v příspěvku. Myslím, že toho ani není třeba. Útoky na KSČM v současné době nejen pokračují, ale nabývají na síle. Že se k tomu nová „levicová“ strana LEVICE připojuje, je spíše k zamyšlení jejich vůdců.

KSČM je vždy pro dialog. Dialog vedený mezi lidmi osobně, případně na oficiálních jednáních. Naše Echo jako občasník nemůže (a proto nebude) zajišťovat na svých stránkách jakoukoliv polemiku.

Alaš Růčka, tiskový mluvčí MěV KSČM v Brně

PŘED 30 LETY BYLA ZALOŽENA KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY

Stalo se tak na ustavujícím sjezdu 31. března 1990 v Praze. 245 delegátů zastupovalo 709 tisíc členů. Sjezd schválil název strany a přijal několik dokumentů, které se staly základem její činnosti.

V **Programovém prohlášení KSČM** bylo zdůvodněno založení a existence KSČM, ideová východiska její politiky ve všech oblastech její činnosti. Potřeba existence KSČM se ukazovala již v minulosti, poněvadž asymetrické uspořádání strany vedlo ke značnému odtržení její politiky od potřeb naší společnosti. Nápravu nepřineslo ani vytvoření Výboru pro stranickou práci v ČR. Členové i ZO KSČ mnohokrát tento stav kritizovali, ale marně. Ustavení KSČM napomohlo v tehdejší situaci přispět k řešení dalšího rozvoje české státnosti i k rozvoji obou republik v rámci Československé republiky. A také vzhledem k převratným změnám ve střední a jihovýchodní Evropě i v SSSR, vzhledem k perspektivě sjednocení Německa.

KSČM se programově vrátila k období, kdy politika strany správně vyjadřovala lidové zájmy, měla podporu širokých vrstev. Přihlásila se ke Šmeralově koncepci revoluční levice, k tradicím boje proti fašismu a za národní osvobození, ke koncepci budování socialistické společnosti vyhlášené IX. sjezdem KSČ v roce 1949.

Dokument **Postavení, úloha a vymezení působnosti KSČM** a jejich orgánů stanovil působnosti ÚV KSČM, kontrolní a revizní komise

KSČM. Stanovisko k událostem po přijetí ústavního zákona o změně názvu ČSSR se vyjádřilo pro plné respektování suverenity a svébytnosti obou národních republik ve společném federativním státě, pro rovnoprávnost a všestranný rozvoj všech národností i etnických skupin obyvatel.

Vyzvalo všechny občany k uvážlivému řešení politických problémů bez emocí s vysokou politickou kulturou a v duchu tolerance a vzájemného porozumění. V předvolební kampani byl uložen úkol být mezi lidmi, naslouchat jejich názorům a požadavkům a podpořit iniciativu, který vzešla z okresních konferencí, aby každý komunista získal ve své rodině a mezi známými alespoň další hlas pro politiku KSČM.

Ustavující sjezd KSČM zvolil 101 členů ÚV KSČM a předsedou strany byl zvolen Jiří Machalík.

V této funkci se postupně vystřídali Jiří Svoboda, Miroslav Grebeníček, od října 2005 Vojtěch Filip. V současné době probíhají přípravy již na XI. sjezd KSČM a tentokrát se vůbec poprvé sjezd KSČM uskuteční v Brně. Byly již tradičně výroční členské schůze v ZO KSČM, okresní a krajské konference, schváleny příslušné podklady pro jednání sjezdu.

Karel Janiš

Před 15 lety skončila povinná vojenská služba

V roce 2005 už na nádražích přestalo loučení branců s rodiči a s přítelkyněmi, jak se dnes říká těm, s nimiž se chodilo na rande, s nástupem na vojnu často daleko od domova. A stávalo se, že se tam objevila jiná přítelkyně, než ta dosavadní a bylo, přebolo. A někdy po skončení vojny zůstal už v civilu právě tam, kde vykonával vojenskou službu. Ale to je už minulost.

U příležitosti 100. výročí založení generálního štábu naší armády byla uvedena bilance náčelníků štábů až do současnosti, početního stavu i výzbroje naší armády. Premiér si v Lidových novinách 19. prosince 2019 posteskl, že 30 let po revoluci máme ve výzbroji pořád ruské radary a vrtulníky a považuje tuto věc za skandální. Je rád, že ministr obrany Lubomír Metnar rozhybal klíčové armádní nákupy, podepíše smlouvy a vojáci získají nejmodernější techniku. Zastaralá technika bude nahrazena nejmodernější. Nyní máme 25,5 tisíc profesionálních vojáků s perspektivou 30 tisíc.

V aktivních zálohách je 3200 lidí a plán do roku 2030 je 10 tisíc. Ve 14 zemích na 3 světadílech je 700 vojáků a jsou vesměs chváleni koaličními partnery. A na půl roku převezmou velení výcvikové mise Evropské unie v Mali. Je v ní 620 vojáků z více než 20 zemí.

Připomínám, že nábor nových příslušníků Armády ČR a Policie ČR naráží na fyzickou vyspělost zájemců o službu v těchto ozbrojených složkách. Zájemců je dost, ale asi až každý desátý obstojí. Jinak poslankyně Černochová z ODS, bojovnice za co největší výdaje na obranu České republiky a varující před ruským a nyní i před čínským nebezpečím, by mohla být spolu se senátorem Fischerem – možným příštím prezidentem – poněkud spokojena. Ruští i čínští generálové se už třesou strachy.

ROK 2020 UŽ NA POČÁTKU ROZPOUTAL VÁŠNĚ

3. ledna americká raketa zabila iránského generála Sulejmáního, protože připravoval útoky na americké cíle. Prezident Trump vyhrožoval útoky na 52 cílů v případě iránské odvety. Předem informovány USA, že dojde k napadení základen USA, později bylo ohlášeno zranění 34 amerických vojáků. Trump zabrzdl a nabídl mírové jednání. Iránci později přiznali sestřelení ukrajinského letadla, zahynulo 179 lidí. Karel Schwarzenberg označil zabití iránského generála za zločin. Jan Macháček v Lidových novinách 10. ledna 2020 uvedl, že USA jsou náš spojenec v rámci NATO a nelze prohlašovat prezidenta USA za zločince. Europoslanec za ODS Jan Zahradil u Moravce 5. ledna 2020 řekl, že byly uplatněny zájmy USA a my musíme USA podporovat (*zájmy USA jsou i našimi zájmy?*). A Macháček se domnívá, že kdyby byl Schwarzenberg ústavním činitelem, mluvil by úplně jinak. Zabití generála vyvolalo masové demonstrace v Iráku i v Iránu proti USA a parlament vyzval státy, které tam mají vojáky, aby ze země odešly. Naše vláda čeká na vyjádření irácké vlády, která je ovšem v demisi.

Princ Harry a bývalá herečka Meghan Markle oznámili, že odcházejí od královské rodiny a budou se živit prací v Kanadě. Několik týdnů měla média po celém světě o čem povídat a rozebírat situaci.

Lednové soboty byly ve znamení sjezdů. 11. ledna to byli **Piráti**, kteří se už už vidí ve vládě a mají plná ústa o nápravě poměrů. Důraz byl kladen na legalizaci drog. Bartoš, Olga Richterová, Vojtěch Píkala pokračují ve vedení Pirátů.

18. ledna byl **kongres ODS**. Petr Fiala se úplně dával tvrzením o konzervatismu ODS, ODS chce zemi svobodných občanů bez omezování razítky, předpisy, chce všechny hejtmany po krajských volbách a po sněmovních volbách 2021 vstoupit do vlády. Petr Fiala se stal opět předsedou ODS, neprošla Udělení funkce 1. místopředsedkyní ODS, stal se jím nakonec Zbyněk Stanjura, místopředsedy zůstali Kupka, senátor Vystrčil. Zvolen byl i stárnoucí havloid Alexandr Vondra, jak se sám označil a získal nejvíc hlasů po předsedovi ODS. Je pro zřízení základny USA na ostravském letišti. Zapomněl, že Václav Havel říkal, že už nechceme u nás základny a vojáky cizích států. V ODS zapomněli, že se už předvedli, když byli v čele vlád.

25. ledna se konal **mimořádný sjezd KDU-ČSL**, protože dosavadní předseda Marek Výborný se vzdal předsedování z rodinných důvodů. Do čela KDU-ČSL byl zvolen Marian Jurečka, 1. místopředsdkyní zů-

stává senátorka Šárka Jelínková, místopředsedy zůstali Bartošek, Hladík, nově Zdechovský a Benešík. Mandát Jurečky není příliš silný, získal 205 hlasů z 319 hlasujících, kdežto Jelínková obdržela 268 hlasů. Jurečka se vyjádřil proti spojení s hnutím STAN na společné kandidátce, nasliboval hory doly, budou-li lidovci ve vládě. Na uvedených sjezdech představitelů Demobloku mluvili o potřebě spolupráce proti Babišovi, ale každý je demokratičtější, než ten druhý. Televize vždy uvedla pouze projevy předsedů a kandidátů na předsedy a místopředsedy a slovo dostali politologové a další. Škoda, že nevyšlala projevy veterána polistopadové politiky Petra Pitharta.

Samostatnou kapitolou je opět pořad Otázky Václava Moravce, nikoliv Otázky České televize, jak by to bylo namístě. 5. ledna se vyznamenala vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová. Velice trefně zareagoval Petr Kamborský v Lidových novinách 11. ledna 2020 v článku s výzvou „Lenko, zkontrolujte knedlíky!“. Nemá zjevně co na práci, tak kontroluje, na jaké matraci spí lotr David Rath. Poradil jí, aby nechala vrátit do trestního řádu „*zostřený trest tvrdým ložem*“ a pak by si mohla najmout soukromého detektiva, aby kontroloval, zda Rath nedostává místo čtyř knedlíků šest, mohl by to být trestný čin. A Robert Šlachta, nyní bez angažmá, by jistě šmírovací fušku vzal. **U Moravce 12. ledna** bylo mnoho řečí o Válkové, zda je či není vhodným kandidátem na ombudsmanku. Pak se nedostalo dost času, aby Šabatová a Varvařovský objasnili kompetence Úřadu ochránce práv (*proč ještě existuje Úřad vlády na ochranu práv?*). **19. ledna** se Moravec obořil na předsedu KSČM, že si dovoluje jednat s premiérem o odchodu našich vojáků z Iráku. Ale **26. ledna** mu předsedové KSČM a Pirátů byli dobří k tomu, aby přítomnému předsedovi poslanců ANO Faltýnkovi předložili protest proti řízení dvou ministerstev 1 ministrem. Faltýnek řekl, že to je věc premiéra a nikoliv jeho. Bývalý ministr životního prostředí Moldan dal za pravdu malému Švédce, která varuje před následky klimatických změn a odmítl názory těch, kteří změny popírají. Je zajímavé, jak se Moravec tváří při pořadu – krabátí čelo, koulí očima a často se nevybíravě oboří na toho, kdo má jiný názor. Často dva+on proti jedné, který má jiný názor – tři proti Kateřině Konečné 19. ledna, Vondra, Petříček, Moravec.

12. prosince 2019 řekl generální ředitel TV Barandov Jaromír Soukup, že beseda s prezidentem republiky je v roce 2019 poslední. Ale byla to poslední

(Dokončení na straně 7)

ROK 2020 UŽ NA POČÁTKU ROZPOUTAL VÁŠNĚ

beseda vůbec. Soukup kritizoval prezidenta, když navrhoval Válkovou za ombudsmanku. A napsal, že máme řadu osobností – Karel IV., Jiří z Poděbrad, J. A. Komenský, T. G. Masaryk, Václav Havel. Ěru Václava Klause a Miloše Zemana školní dějepis zřejmě odbude jen pár větami. Prezident se vyjádřil, že se při besedě na TV Barrandov cítil unavený a podle Ovčáčka se prezident bude vyjadřovat jinde. A uvedl rozhovor v Blesku (*lepší tribunu už nemohl najít*) a nyní beseduje v Českém rozhlasu (*skončilo také oslovování pane Soukupe, i když šlo o generálního ředitele televize, dával najevo, že je to nějaký řadový občan*). V televizi již pana prezidenta každý čtvrtěk při besedách neuvidíme, jak „mládné“.

20. ledna 2020 náhle opustil svět předseda Senátu Jaroslav Kubera. Ještě na kongresu ODS ob-

šťastnil delegáty svými, pro něho příznačnými výroky a předseda ODS se chlubil, že ODS zastává funkci druhého ústavního činitele po prezidentovi republiky. Jistě se TOP 09 a STAN pokusí, aby dosavadní 1. místopředseda Senátu Jiří Růžička byl zvolen za předsedu (*což se jim nepodařilo*). Uvedená hnutí by se chlubila tak, jak předseda ODS.

V Číně se objevil koronavirus, desítky lidí zemřely a tisíce jsou nakaženy, už je rozšířený i mimo Čínu.

31. ledna Velká Británie opustila Evropskou unii a u nás hnutí Trikolóra v čele s Václavem Klausem ml. by si přálo totéž. Jedno je jisté: v případě referenda o našem členství v EU by výsledky po zkušenostech s Uníi nebyly pro členství v EU příliš příznivé.

Karel Janiš

ECHO – NÁŠ MĚSÍČNÍK

Na únorové členské schůzi jsme se po projednání bodů našeho plánu práce zabývali otázkou dopisování do Echa, levicového občasníku vydávaného MěV KSČM.

Naše ZO každoročně přispívá nejméně jedním článkem, což nám ukládá vždy naše VČS.

Oceňujeme zveřejňované všechny články, zejména pak soudruhů Říhy, Růčky, Vondráka a Janíše.

Proč o své práci ale nepiší další základní organizace? Ani členové MěV nemají co říci o své činnosti svým členům v období mezi konferencemi? O obsahu jednání komisí MěV se nemá dozvědět členská základna? Nebo snad nemají jejich předsedové čas na psaní? Nebylo by vhodné, aby člen ÚV a funkcionáři KV zveřejnili v Echu svá diskuzní vystoupení na zasedání orgánů, a tak mohli členové ZO na členské schůzi posoudit jejich obsah?

O práci mladých komunistů sdružených v KSM by bylo záslužné psát, a to i z hlediska možnosti jejich následování druhými. Dříve jsme více čítávali i články levicových spolků, podporujících politiku naší strany.

Naši zastupitelé prosazují náš volební program na zasedáních zastupitelstev a ze své práce skládají účty svým voličům v okruhu působnosti. Neprospěla by výměna jejich zkušeností prostřednictvím Echa nejen k informovanosti, ale i možnosti využití osvědčených metod?

Proč nenapiší komunisté, angažující se v zájmových, kulturních, vzdělávacích, sportovních a společenských organizacích o svých poznatcích? Copak se již nekonají sportovní akce, soutěže mladých ha-

sičů, šachové turnaje, lampionové průvody, drakiády, přehlídky práce ovocnářů, pěstitelů zeleniny a květin? Už se snad nekonají dříve osvědčené besedy v knihovnách se čtenáři? Nebo besedy nad kronikami s mládeží? Pokud ano, nechť organizátoři zveřejní své zkušenosti. Pokud se nekonají, nenabízí se právě v současné době, v době přepisování dějin, besedy nad kronikami opět zavést?

Jistě by se našly další příklady, v nichž naši brněnští komunisté působí. Ale tento náš výčet je snad dostačující, aby dal podnět k tomu, aby byly stránky Echa od dalších vycházejících čísel změněny k různorodosti zveřejňovaných zpráv. Jistě to uvítají redaktori včetně vedoucího redaktora, který si zaslouží nejen naše uznání. Současně vyjadřujeme poděkování celému redakčnímu kolektivu, jmenovitě Tíboru Dávidovi, Zdeně Korčákové, Janu Korbelovi, spolupracovníkům a dopisovatelům za jejich dosavadní záslužnou práci.

ZO KSČM 3002

(*Ač jsme na jiném místě kritizování, myslíme si, že kolektivní stanovisko má vyšší váhu než podpis jednotlivce. A tak alespoň archivní foto naší ZO - já za objektem fotoaparátu. Jan Korbel.*)

Před 170 lety – 7. března 1850 – se v Hodoníně narodil T. G. Masaryk, český filozof, sociolog, politik a státník, zakladatel a první prezident Československé republiky.

Po studiu filozofie na vídeňské univerzitě v letech 1872-1876 se na ní habilitoval spisem Sebevražda v roce 1878 a působil na ní jako docent v letech 1879-1882. Od roku 1882 byl mimořádným a od roku 1897 řádným profesorem Univerzity Karlovy v Praze. Přednášel dějiny filozofie, logiku, etiku, základy sociologie, psychologie. Zasáhl do veřejného života v boji o pravost Rukopisů, pozitivním vztahem k židovství (hilsneriáda), prosazováním koncepce české otázky jako takové i jako otázky světové anebo alespoň evropské. 9. února 1895 bylo oznámeno, že vyšla Masarykova Česká otázka, koncem června 1895 vyšla jeho další publikace Naše nynější krize a o rok později útlejší spis Jan Hus a obsáhlé dílo Karel Havlíček.

V těchto spisech zpracoval vlastní filozofii dějin, vyšel z pojetí Františka Palackého a chápe ji jako zápas o nábožensky chápánou ideu humanitní. Vyslovil víru ve většství vědy nad mýty, demokracie nad teokracií, absolutismem a diktaturou. Velkou pozornost věnoval i sociální otázce, dělnickému hnutí a kritice marxismu ve dvoudílné Otázce sociální z roku 1898. V letech 1914-1918 byl v čele našeho zahraničního odboje, inicioval založení našich legií v Rusku, ve Francii a Itálii, založení Československé republiky v roce 1918. V letech 1918, 1920, 1927 a 1934 byl zvolen prezidentem republiky. Zemřel 14. září 1937. O každé monografii T. G. Masaryka je možné napsat samostatnou studii, jak učinili v minulosti Milan Machovec, J. L. Hromádka, z Brna Lubomír Nový aj.

Po listopadu 1989 měla nová vládnoucí vrstva plná ústa T. G. Masaryka. Ale v roce 1992 Československo, které T. G. Masaryk založil, rozdělili *Pieta před pomníkem T. G. Masaryka v Brně k jeho 170. nedožitým narozeninám. (Foto Václav Žalud)*

na dvě samostatné republiky bez referenda, které by prý podle rozbíječů ČSR stejně nic nevyřešilo. Nebyl zrušen zákon ze 14. listopadu 1918, který zrušil všechny šlechtické výsady. Běžně slyšíme oslovení pane kníže, pane hrabě, Vaše výsosti. Na podkladě zákonů o restitucích a návratu majetků

i šlechtě jsou paláce, domy, pole, lesy, rybníky postupně opět k dispozici. Hranice k restitucím – 25. únor 1948 – bývá často překračována i zákon o pozemkové reformě z 1. republiky o rozsahu pozemkového vlastnictví. 22. července 1919 byl přijat zákon, podle něhož měly být v obcích zřízeny veřejné knihovny s četbou vzdělávací, naučnou i zábavnou. Náklady měla hradit obec a v obcích nad 10000 obyvatel měl pověřený knihovník mít plat takový, aby se tomuto povolání mohl věnovat úplně. Ale nyní platí zákony trhu a záleží na rozhodnutí každého zastupitelstva, zda poskytne nebo neposkytne prostředky na provoz knihovny a knihovníka. V situaci, kdy cena některých knih je taková, že je nemožné si je koupit a nezbyvá nic jiného

než si je půjčit. V některých městských částech Brna byly pro nedostatek financí pobočky Mahe novy knihovny uzavřeny. T. G. Masaryk byl u nás první z těch, kdo na základě sledování dění v Rusku v politické, filozofické, sociologické i literární oblasti psal o Rusku. Není rozhodující, že ve sporu mezi menševiky a bolševiky stál na straně menševiků, že souhlasil pouze s Únorovou revolucí a odmítal Říjnovou revoluci v roce 1917. Udělal vše pro to, aby zabránil pokusům o podobný vývoj u nás. Důležité je, že považoval ruský jazyk za jazyk světový, ovládal tento jazyk a běžně v tomto jazyce četl. Svědčí o tom i tři obsáhlé spisy pod názvem Rusko a Evropa, které by bez znalosti ruštiny těžko sestavil. Po listopadu vládnoucí u nás vydatně přispěli k likvidaci RVHP a Varšavské smlouvy, k přeorientaci naší zahraniční politiky v duchu Daleko od Moskvy. Ruští-

(Dokončení na straně 9) ➤

Tomáš Masaryk v Brně v letech 1865-1869

V roce 1865 složil Tomáš Masaryk ve Strážnici zkoušky z učiva 1. třídy gymnázia a odešel studovat do Brna na tehdejší německé gymnázium v budově dnešní JAMU. Bydlel nejprve na Nové ulici č. 2 (na dnešní Lidické ulici), dále na České č. 153 a poté na Francouzské č. 28. Živil se učním slabších žáků, kterým některé předměty nešly.

Jeho materiální situace se podstatně zlepšila, když se začal starat o syna policejního ředitele Brna Le Monniera Františka, kterého doprovázel, doučoval a obědval s ním doma. Stal se vlastně členem rodiny sečtělého a představám byrokracie se vymykajícího Le Monniera. Tento státní úředník na Masaryka velmi zapůsobil, četl z jeho knihovny Balzaca, Huga i oba Dumase v originále – kromě školních předmětů latiny a řečtiny se naučil i francouzsky.

Velký vliv na Masaryka měl i katolický kněz Matěj Procházka, který mu půjčoval literaturu, vedl s ním debaty o náboženství a o vývoji dělnického

hnutí, o němž měl obdivuhodné vědomosti. Tu jsou zřejmě základy zájmu Masaryka o tyto problémy, které se projeví ve spisech Sociální otázka z roku 1898 a v několika přednáškách o vývoji v Rusku po roce 1917. Protože Masaryk studoval velmi dobře, dostával stipendium. Měl však velké problémy s profesory latiny a řečtiny, nesnášel jejich německou výslovnost v těchto jazycích. Ředitel gymnázia mu neodpustil neúčast u zpovědi, chození s děvčetem, takže Masaryk nemohl na tomto gymnáziu dále studovat.

V té době byl Le Monnier jmenován policejním ředitelem ve Vídni a přál si, aby Masaryk žil v jeho rodině i ve Vídni. Na jeho doporučení Masaryk studoval na Akademickém gymnáziu, kde i maturoval. Po studiích na univerzitě se stal doktorem filozofie. Na Brno, v němž se otevřel svět poznání, Masaryk rád vzpomínal, jak o tom svědčí obsáhlá kapitola v Čapkových Hovorech s T. G. Masarykem.

Karel Janiš

➤ *(Dokončení ze strany 8)*

na se téměř ztratila z učebních plánů našich škol, ruský jazyk je nedostupný a málokdo má možnost sledovat vysílání ruské televize. Všechno ruské a sovětské se stalo nebezpečné, Bezpečnostní informační služba varuje před ruskými výzvědnými službami a například předseda senátního výboru pro zahraničí Pavel Fischer zřejmě moc nespí a hlídá naši bezpečnost před výbojem Ruska v Evropě a na nás.

Velice zvláštní je situace v oblasti vydávání spisů T. G. Masaryka. Bylo vydáno několik spisů i některé drobné práce, prakticky v knihkupectvích těžko dostupné. Víc bylo vydáno knih **O T. G. Masarykovi** než **OD T. G. Masaryka**. A v knihkupectvích i v antikvariátech je zájem **O TGM** větší, než **OD TGM** (*zdůrazňují rozdíl OD Masaryka, O Masarykovi*). Mnozí mocní po Listopadu 1989 nevynechají příležitost promluvit u příležitosti výročí narození nebo skonu T. G. Masaryka, aby se k jeho působení vyjádřili, ale jejich skutky? Zlé jazyky tvrdí, že zejména v letech malé i velké privatizace neplatilo Masarykovo „*Nebát se a nekrást*“, ale „*Nebát se krást*“. O mnoha tématech lze psát. Např. o vztahu TGM k SSSR a k V. I. Leninovi s varujícími projevy k dělnictvu, o vztahu TGM k náboženství i o vztazích KŠČ k TGM. Snad jde o témata, k nimž bude možno se vrátit.

Výročí 90 let od smrti Aloise Jiráska

Rovných 90 let uplyne dnes - 12. března 2020 ode dne, kdy zemřel český prozaik a dramatik Alois Jirásek. Činohra Národního divadla v Brně se rozhodla k tomuto výročí uspořádat několik vzpomínkových akcí, vzdávajících hold tomuto literárnímu velikanovi. Od prosince loňského roku lze na prknech Mahenova divadla znovu vidět inscenaci Lucerna. Ve středu 11. března bude uvedena inscenace Lucerna v Mahenově divadle se začátkem v 19:00. Před představením je připraven rozšířený lektorský úvod na Malé scéně Mahenova divadla od 18:00 s označením „*Sklenka vína s Aloisem Jiráskem*.“ Zaměří se nejen na dílo, ale i soukromý život autora. Vstup je pro diváky zdarma. Krom přípitku tam herci Martin Slám a Jan Grygar budou předčítat úryvky z Jiráskova díla. **Vrchol vzpomínky vytvoří sobotní sázení Jiráskovy lípy v parku Lužánky ve spolupráci s iniciativou Sážíme budoucnost.** Neformální setkání s Mahenovou činohrou je plánováno na 14. března od 13:00 v Lužaneckém parku v blízkosti autobusové zastávky Pionýrská v prostoru s veřejným grilem a pingpongovým stolem. Tedy i s bohatým občerstvením a programem v podání souboru činohry Národního divadla. Bude se zpívat, tančit a především sázet památeční strom. (vž)

Informace bude jistě užitečná pro ty, kteří si s nedočkavostí vyhledávají internetové ECHO.

V přednášce Marxismus a ekologie 3. dubna 2013 řekl, že pro Marxe není bohatství pouze to, co bylo vytvořeno lidskou prací, bohatství je i to, co poskytuje příroda. Je předpokladem lidské existence a má určitou autonomní hodnotu. Marx chápe samotné dějiny jako přírodně historický proces. Na tuto charakteristiku se leckdy zapomíná. Právě 20. století se svými zákrutami připomnělo, že tuto záležitost nelze opomíjet. Práce je v některých formulacích Marxem pojímána také jako manifestace přírody. Kapitalismus nemůže v podstatě existovat jinak, než že se neustále revolucionizuje, že jediná jistota, kterou má, je přetrvávající nejistota daná neustálou změnou. Na druhé straně Marx ukazuje, že kapitalismus ničí právě přírodu jako předpoklad lidské existence, ničí racionální zemědělství a lesnictví.

Podle Marxe bychom se měli chovat k přírodě, k naší zemi, k předpokladům lidské existence jako dobří hospodáři tak, jako když se otec stará, aby rodina měla dostatek prostředků a mohla přežít do budoucna. Marx ukazuje, že vykořisťování lidí a přírody jde ruku v ruce. Určité formy útlaču lidí jsou spojeny určitými formami vykořisťování a plundrování přírody.

V přednášce Marxismus a sociologie 28. srpna 2013 Ransdorf připomíná, jak Marx přistupoval ke společnosti a ke společenským vztahům. Společnost bere jako společenskou skutečnost, problém společnosti je pro něho klíčový. Odmítá klouzat po povrchu a snaží se jít hlouběji. Říká, že tam, kde by se jev a podstata kryly, tam by veškerá věda byla zbytečná. Věda je vlastně převádění toho jevového pohybu na pohyb podstatný. Marx si celý život dělal jakousi archeologii pravdy, podstatu toho, co se jeví jako naprosto nesporné a samozřejmě k tomu, co tak samozřejmě není.

V posledních letech je vidět obnovený zájem o sociologii i to, že sociologie je kriticky zaměřena k současné společnosti. Takže vlastně dochází k návratu Marxe a marxismu. Globalizace by Marxe nepřekvapila. V Komunistickém manifestu je hodně podnětů, ze kterých by odpůrci i podporovatelé globalizace mohli čerpat. Jde o to, aby globalizace proběhla současně jako globalizace odpovědnosti a určité sociální citlivosti. Bez toho není možné tu situaci zvládnout. Pouhým odmítáním levice nic neříká.

Velkým tématem sociologie dnešní doby je proměna tříd a třídní struktury jako jedna z příčin současné krize kapitalismu. Krize, která naplno propukla v roce 2008 a už dva roky předem byla předznamenána

hypoteční krizí v Americe. Jedna ze základních příčin je nerovnost, její dramatický vzestup v celém západním světě a v celém světovém hospodářství. Má samozřejmě různé podoby a dá se dokumentovat i v západní Evropě a dokonce i v zemích, kde je sociální stát hluboce zakořeněný, jako je Německo. Ale i ve Španělsku nebo v Itálii je vzestup nerovnosti patrný. A protože je ten rozsah obrovský, rostou samozřejmě náklady na sanování krize.

Krize byly a budou průvodní součástí kapitalistického systému. A to je téma také pro sociologii. Jak krize vznikají, jak se projevují, jaké mají sociální následky. Krize rehabilitovala marxismus a marxistickou sociologii a ekonomii, ale přináší i nové otázky. Jak je to se soudržností společnosti, jak to je s marginalizací celých skupin obyvatelstva?

I Zbigniew Brzezinski začal mluvit o tom, že Amerika musí vypracovat sociální model, který bude atraktivní pro zbytek světa. Mluví o tom, že otázka rovnosti a sociální spravedlnosti bude klíčovou otázkou 21. století a praktická politika s tím musí počítat a musí celou záležitost brát vážně. Čili i tento apoštol vládnoucí třídy Spojených států vidí, že problémy nerovnosti jsou tím, co ohrožuje samotnou stabilitu systému. Takže sociologie není tak nemocná a bezbranná, jak se zdá, je ale třeba otevřít dveře kritickému myšlení, které ve světě existuje.

Z bývalé celnice startovací byty

Devatenáct milionů korun a osm měsíců prací. Tolik bude potřeba v Brně k rekonstrukci bytového domu v Křenové ul. 76. V někdejší celnici pak najde nový domov sedm mladých párů nebo rodin: město tu vybuduje startovací byty.

„Původní vzhled domu zůstane zachován, protože má významnou historickou hodnotu. Vznikne tu pět bytů o dispozici 2+kk a dva byty 3+kk, všechny v režimu startovacích. V přízemí bude nebytový prostor, který může být využitý třeba jako kavárna s venkovním posezením v oplocené zahradce za domem,“ popsal náměstek primátorky pro bydlení a správu majetku města Oliver Pospíšil.

Rekonstrukci domu a zbudování půdní vestavby má udělat s.r.o. I. Vyškovská stavební společnost, která nabídl ve výběrovém řízení nejnižší cenu i nejkratší dobu trvání prací.

Předpokládáme, že práce začnou na jaře a hotové budou do konce letošního roku,“ dodal náměstek Pospíšil.

(vž)

★ ŠLI PŘED NÁMI

Samostatnou kapitolou života a působení Josefa Hybeše je Brno. K usmíření dvou křídel v dělnickém hnutí na radikální a umírněné socialisty na počátku 80. let vyšel v roce 1885 podnět z Brna založením 14deníku Rovnost. Jeho první redaktor Pankrác Krkoška usiloval o sjednocení dělnictva, poněvadž ono nebylo schopno z vlastních řad poskytnout poměrům odpovídající osobnost k východisku z dané situace. Pankrác Krkoška pro nemoc v redakci Rovnosti skončil a odpovídající osobností se stal právě Josef Hybeš. Podle informací policejního ředitelství Hybeš do Brna přišel 15. listopadu 1887 a okamžitě se dal do potřebné práce.

Bydlel v sídle redakce Rovnosti na Josefově 13 v hostinci u Průšů na dnešní Bratislavské ulici. Plně se věnoval přípravě slučovacího sjezdu dělnictva československého (tehdejší název), který se konal 25.-26. prosince 1887 v lužánecké restauraci v Brně za účasti 70 delegátů. Program a rezoluce strany, jejichž znění připravil Hybeš, znamenaly významný posun našeho dělnického hnutí k jeho sjednocení. Hybeš poznamenal, že tyto právě uplynulé dny vedly ke spojení s veškerým dělnictvem československým v jeden bratrský celek. V jednu svornou solidární jednotu, v jednu svornou politickou stranu.

Josef Hybeš rozvíjel bohatou činnost i mezi dělníky, hovořil na schůzích stavebních a pekařských dělníků o jejich postavení v pracovním procesu, požadoval zavedení nedělního klidu, úpravu pracovní doby, zvýšení mzdy. Hovořil též o odborové organizaci, o politických právech i o nutnosti politického vzdělání dělnictva. Byl též organizátorem mnoha veřejných shromáždění na veřejnosti. Nejznámější je manifestace na podporu všeobecného volebního práva svolaná na Bílou horu nad juliánovským předměstím 18. června 1893. Přes zákaz policie akci konat přišly desetitisíce účastníků. Když policejní komisař tábor lidu rozpustil, dav se dal na pochod ulicí Táborskou na Olomouckou kolem 1. brněnské strojírny, kde čekali policisté. Dav je zatlačil k mostu nad řekou, kde poli-

Josef Hybeš – 170. výročí narození

cisté tasili šavle, mnoho dělníků zranili a na 80 jich pozatýkali. Demonstrace pokračovaly i 19. června v ulicích a náměstích Brna a neobešly se bez zásahu policistů i dragounů na koních. 24. června se v budově soudu na Cejlu konal proces s 57 obžalovanými, z nichž 46 bylo uvězněno.

Hybeš pomáhal řešit i každodenní potřeby dělníků. Navrhl stavbu rodinných dělnických domků, založil družstvo pro jejich výstavbu, stal se jeho předsedou, dal zpracovat plány. Domky byly postaveny v Novém Lískovci, v Juliánově i na Rosicku. Všechny formality na úřadech Hybeš vyřizoval sám.

Velkou pozornost věnoval Hybeš Rovnosti. Uveřejňoval v ní své projevy, vzpomínky. Z 23. září 1889 to byl projev na Ustavujícím kongresu II. Internacionály

v Paříži, z 15. května 1890 k 1. máji 1890 a z 28. prosince 1893 Vzpomínky z Curychu o kongresu II. Internacionály atd. 14. srpna 1904 vyšla v Rovnosti jeho stať *Dějiny Rovnosti – Založení Rovnosti a její první účel*. Od 2. čísla z 10. ledna do 77. čísla z 29. září 1900 uveřejnila Rovnost Hybešovy vzpomínky Křížová cesta socialismu. Charakterizoval v nich vývoj dělnického hnutí od Hybešova příchodu do Vídně do poloviny 80. let. Čtenáře zaujmou výstižným povídáním o událostech i osobnostech dělnického hnutí a rozsahem patří ke vzpomínkám dalších průkopníků socialismu u nás.

- Josef Hybeš I.-III. Práce a vzpomínky, Dokumenty, nakladatelství Blok, Brno 1976. Otakar Franěk a Antonín Verbík.
- Josef Hybeš, Výbor z článků a projevů uspořádal Otakar Franěk, SNPL Praha 1956
- Josef Hybeš, Maršál chudých, Otakar Franěk, Kruh Hradec Králové 1980
- Otakar Franěk, Bojem zvítězila, Kapitoly z dějin Rovnosti 1885-1975, Blok Brno 1975. Je v ní i kapitola o Josefu Hybešovi.
- Hybešovy vzpomínky též v knize Průkopníci socialismu u nás, SNPL Praha 1954, vydal Zdeněk Šolle. O životě a díle J. Hybeše psal i v knize Průkopníci, Práce Praha 1975.

Karel Janiš

❑ SPISOVATEL VLADIMÍR KÖRNER VZPOMÍNÁ - V Magazínu Práva ze 4. ledna 2020. Pracoval jako dramaturg na Barrandově a byla to tehdy velmi vážená profese. Mě-li český film nějaký význam, byl spjat s literaturou, jak svědčí šedesátá léta. Za každého režimu se mocní v jeho příbězích poznají. Je autorem tragických příběhů, který pojmenovává zlo, a ten u nich obvykle oblíbený nebývá. Zašť mocných je pro autory ničivá. Uplynulých třicet let ho přesvědčilo o tom, že dějinné zlomy vždycky odnesou nevinní lidé. Předchozí režim mu házel klacky pod nohy, kde to šlo. Když odmítl schválit

vstup vojsk v roce 1968, nesměl dělat dramaturga a psal scénáře načerno. Zachránili ho Slovinci, kteří natočili Lékaře umírajícího času a Poláci, kteří zfilmovali jeho tři předlohy. V listopadu 1989 odmítl účast v Občanském fóru. A to ještě nevěděl, jakým úderem pro něho bude rok 1989. Těšil se, že přichází období svobodného psaní, ale když přišel na později rozkradený Barrandov Václav Marhoul, vyhodil ho pro nadbytečnost. Reedice jeho knih byly zastaveny, odešel do předčasného důchodu a od té doby živoří. Nepíše, současnost mu nic neříká. Svoboda a demokracie otevírají cesty k dobru, ale i ke zlu a bohužel ta druhá možnost nyní převažuje. Naše civilizace čelí dvěma velkým nebezpečím: islámu, jedinému náboženství, které se šíří násilím; druhým je ničení přírody, která se bude nějaký čas dělat mrtvou, aby se zbavila lidské přítěže. Nic hezkého nás nečeká, naše společnost utíká od Boha, a to se vymstí. Na to skončil Řím, Napoleon, Hitler i Stalin. Český stát má navíc ve vínku bratrovraždu. Od Přemyslovců po Lipany, Bílou horu či bitvu u Zborova. V Zábřehu, kde se narodil, mu vystrojili krásnou oslavu osmdesátin. A už nepíše, psaní jsou galeje, útek od života, místo reálného života pisatel žije v říši duchů.

❑ NÁRODNÍ DIVADLO KDYSI A DNES - Herec Miroslav Donutil v týdeníku Lidových novin Pátek z 27. prosince 2019 řekl, že po celé desetiletí platilo, že do Národního divadla v Praze byly angažovány největší herecké špičky z menších a oblastních divadel, aby se z nich ve zlaté kapličky staly hvězdy národem milované. To už dávno neplatí – dnes se v něm hraje moderní divadlo, které Donutil jen těžce snáší. A herec David

Prachař ve stejném týdeníku z 13. prosince 2019 řekl, že Národní divadlo je takové české specifikum, vzniklo jako vyvrcholení národního obrození a české identity. *(Dnes máme Národní divadlo v Brně, v Ostravě a tak Národní divadlo v Praze významem kleslo na úroveň těch Národních v krajích.)*

❑ ZEMŘEL ROGER SCRUTON, FILOZOF, PODPOROVATEL NAŠEHO DISENTU - A 73letý Pavel Bratinka v Lidových novinách 18. ledna 2020 řekl, že se s ním mnohokrát setkal při jeho návštěvách u nás, když se stal jedním

z nejaktivnějších organizátorů přednášek britských filozofů a dalších akademiků v bytových seminářích. Někdy i u Bratinky. Tehdejší Československo považoval za laboratoř, kde si mohl ověřovat pravdivost

svých závěrů. Byl podle Bratinky nej-

konzervativnější na rozdíl od běžných západních akademiků. Velmi zdůrazňoval britskou tradici přirozeného práva. Do práce pro české nezávislé myšlení zapojil mnoho lidí, kteří stáli filozoficky i jinde než on. Podle Bratinky studenti z něj jákali, konečně viděli, že někdo vyjádřil, co sami cítili. Chodit na tyhle semináře bylo dost riskantní, jejich návštěvníci toužili slyšet přednášky, které odhalí úplně jiný přístup k věcem, než byl tady běžný. Bratinkovi osobně připadal marxismus jako naprostý IDIOTISMUS. *(Zvýrazňuji jeho výrok, který je v rozporu s názory mnohých ekonomů, že Marx v Kapitálu charakterizoval spíše ten dnešní kapitalismus, než ten v době Marxova života. Bratinka se asi neseznámil s mnoha úvahami z roku 2018 u příležitosti výročí skonu Karla Marxe v roce 1883.)* Po listopadu 1989 jel v roce 1999 na Kubu podpořit tamější disent, vzal tam Havlovy projevy ve španělštině, ale žádost přednášet tam nezaznamenal. Dodávám, že Bratinka byl poslancem Federálního shromáždění 1990-1992, založil Občanskou demokratickou alianci, která již neexistuje. Nyní občas publikuje *(a stojí za to číst jeho rozmyšlenky)*. **kj**

Jeden aktuální vtip:

Starosta obce potká na návsi babičku, která veze na vozíku televizor a ptá se jí: „vezete tu televizi do opravy?“

„Ale neé, vezu ju do kostela ke zpovědi, SVÍŇU PROLHANŮ!“

CO PŘINÁŠÍ KULTURA NA JAŘE

Divadlo Husa na provázku reprizuje (22. III., 19. IV.) Cirkus Abrafak Daniela Charmse s podtitulem pro děti od tří do tří sta třiceti tří let! Autor se narodil jako Daniil Ivanovič Juvačev v petrohradském útulku pro ženy propuštěné z vězení ředitele této instituce a pravoslavnému spisovateli, narodovolníkovi Ivanu Juvačevovi. Skupina Narodnaja volja - Svoboda lidu chtěla destabilizovat samoděržaví individuálním terorem s cílem nastolení demokracie. Proslula roku 1881 úspěšným atentátem na cara Mikuláše II. Jeho následovník car Mikuláš III. nic nezapomněl a nic se nenaučil, aby roku 1918 padl s celou rodinou pod popravicími kulkami v Jekatěrinburgu. Po úspěšném atentátu na cara Mikuláše II. byli popraveni jen atentátníci, ostatním včetně otce autora byl změněn trest smrti na vyhnanství. Autor, absolvent elitní střední školy Petrschule, s perfektní znalostí němčiny a angličtiny se inspiroval anglickou a německou literaturou nonsensu. Roku 1927 zakládá pod pseudonymem Charms poslední revoluční literární skupinu Oberia. Tím se dostává do hledáčku pozdějších stalinských čistek umění a uchyluje se k neutrální dětské literatuře, přesto zemřel roku 1942 v 36 letech ve vězení. Z nonsensu je složen provázkový Cirkus Abrafak a inscenátorům nezbyvá než popřát lehkou ruku.

HaDivadlo reprizuje (20. III., 16. IV.) Studii rozhovoru o klimatické krizi - Naši. Jde o rozdílné postoje dělicí společnost. Autorská inscenace Ivana Buraje, Pavla Sterece a Bohdana Karáskava navazuje na předchozí inscenace HaDivadla, vyslovující se k závažným celospolečenským tématům. Je otázka zda se daří problém srozumitelně interpretovat, navíc hrozí prezentace tezí. Na první shlednutí jsou hranice mezi názory radikální studentky, její starší sestry pokoušející se problém řešit solární technikou a indiferentní jednoduchou matkou rozostřené osobními vztahy. Je otázka zda pomohou lektorské úvody. Pro dokreslení, inscenace **K antropocénu** podobně chiliasticky laděná není už v repertoáru.

Studio Marta scéna divadelní Fakulty JAMU reprizuje (14. III.) inscenaci Jakuba Kostelníka Mejercholda. Zakladatelská osobnost ruského divadla Vsevolod Emiljevič Mejerchold-Reich opisoval svým životem tragické dějiny Ruska až po popravu v roce 1940. V režii Jana A. Pitínského hrají studenti s plným nasazením ve stylu náročného fyzického divadla, občas hůř dešifrovatelného, proto je škoda,

že v programu není Mejercholdův životopis a neznalý divák si musí otevřít IT. Zato je k programu přiložen dopis manželky umělce herečky, Zinaidy N. Rajchové obsahující protest proti jeho zatčení adresovaný J. V. Stalinovi. Po odeslání dopisu byla nalezena brutálně zavražděna neznámým pachatelem ve svém bytě.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orli reprizuje (15., 24. IV.) román Velký Gatsby literární legendy 20. let 20. století F. Scotta Fitzgeralda. Dramatizace Rebekky Kricheldorfové, režie a výkony studentů zachovaly emocionalitu předlohy - příběh velké lásky. Víc si divák nemůže přát v době divadelních experimentů na avantgardních scénách navíc oceňovaných oficiální kritikou.

HF JAMU uvádí (12. III.) v Besedním domě Moravskou filharmonii Olomouc s programem složeným z Beethovenovy předehry k baletu Stvoření Promethea, autora prvního úspěchu u publika druhého jevištního díla a Koncert pro flétnu a orchestr plodného eklektika Jacquese Iberty, bratrance Manuela de Falla, spolužáka Arthura Honeggera a Daria Milhauda, autora hudby filmového Macbetha (1948) v režii Orsona Wellese.

Dům umění vystavuje (do 21. IV.) variace sochaře Martina Zeta na výběr prací jeho otce sochaře Miloše Zeta. Do výstavních síní se tak vrací socrealismus v působivé geometrizující podobě realizací Miloše Zeta, ať jde o památník obětí největší protipartyzánské operace na území Protektorátu za celé období 2. světové války, sousoší nazvané Noční přechod ve valašské Morávce nebo figuru popraveného na Kobyliské stělnici, kde nacisté likvidovali naši inteligenci. Lze jen vítat připomínku těchto událostí v kultivované plastice Miloše Zeta v dialogu se symem. V architektuře je sorela jako historické období běžně obdivovaná a součástí veřejného prostoru byla vždy, podle stavebního předpisu, plastika. Současní umělci si o tom mohou nechat jen zdát.

/V-zh/ (foto archiv autora)

Rekonstrukce Janáčkova divadla za třičtvrtě miliardy, ale...

Na 750 milionů korun vyšla zatím poslední rekonstrukce Janáčkova divadla v Brně, která trvala půldruhé divadelní sezóny a vylepšila hlavně provozní zázemí, zatímco prostoru pro diváky se dotkla málo.

Přečalounění sedadel za půl milionu korun se do letošního rozpočtu divadla už nevešlo, protože musí šetřit na úhrady revizí spousty nových technologií v zázemí. Vzhled hlediště i divadelní technologie jeviště zůstaly zatím původní, protože omlazení všeho by stálo město Brno ještě nejméně další čtvrtmiliardu korun navíc. Přesto diváci mají letos ve foyeru více občerstvovacích míst a třeba dámy zdvojnásobenou kapacitu toalet, aby nemusely vystát obvyklou frontu. Naopak důkladnou obnovu v divadle podstoupily páteřní a nejčastěji používané sítě elektro, klimatizace, vzduchotechniky i šatny pro herce. Energetické úspory přineslo nové napojení divadla na dálkový horkovod místo na dosavadní méně výkonný a zastaralý parovod.

Vedoucí správy budov Národního divadla Brno, tedy divadel Janáčkova, Mahenova a Reduty, **Vlastimil Fabišik** nás informoval, že družstvo na stavbu českého ND v poněkud moravské metropoli vzniklo už v roce 1881. Vykoupilo nemovitosti pro plochu stavby zamýšleného divadla na začátku Veverí ulice. Myšlenka postavit v Brně velké české národní divadlo byla na debatním přetřesu zvláště v období let od 1910 do 1950. Lidé nejčastěji navrhovali umístit je do stísněného prostoru po dřívějším divadle na místě dnešní Dětské polikliniky na rohu Veverí ulice a Žerotínova náměstí. Do sedmi výběrových řízení na jeho novostavbu se zapojilo půldruhé stovky architektů, včetně věhlasných jmen. Nabídky byly ve stylu od pozdního historismu, přes secesi, kubismus, modernismus, socialistický realismus až po klasiciující neofunkcionalismus. Od roku 1907 přišlo několik ověřovacích studií na stavbu divadla na kraji parku Lužánky. Hlasy byly též pro umístění kulturního stánku do parku Koliště, kde bylo místo podstatně více.

Po půlstoletí dohadů zvítězil v nové architektonické soutěži v roce 1958 kolektiv Jan Víšek - Vilém Zavřela - Libuše Žáčková Pokorná. Divadlo umístil do parku Koliště. Návrh dopracoval Stavoprojekt a v lednu 1960 se stavba konečně

pustili do díla. Novostavba byla hotova nákladem pouhých 100 milionů Kčs v červenci 1965. Provoz Janáčkova divadla začal slavnostně 2. října 1965 operou Leoše Janáčka Příhody lišky Bystroušky. Stejným představením začal provoz i nyní po opravě, která přišla na sedmapůlnásobek pořizovací ceny tehdejší novostavby. Pro srovnání nedaleké tehdy německé Mahenovo divadlo z roku 1882 vzniklo výdajem 70 000 zlatých. Dělník vydělával tu dobu 25 zlatek a úředník 20 zlatých. Máslo stálo jednu zlatku.

Budova Janáčkova divadla je kromě železobetonové nosné konstrukce hlavně z kamene, dřeva, oceli, skla a hliníku. Vnější obložení má z bulharského travertinu. Desky z něj začaly v minulých letech ze stěn opadávat a hrozilo nebezpečí, že někoho zraní. Vnitřní dekorativnost spoluvytvářejí iránský jilm a turecký ořech. Kapacita divadla je 1383 diváků, avšak vstupenky se prodávají jen na 1100 míst.

Za železnou oponou je hlavní jeviště, zadní a dvě boční jeviště. Po mnichovském divadle tvoří v Brně druhou největší jevištní plochu v Evropě. Hlavní jeviště lze posunout dozadu a nasunout před diváky jedno nebo druhé boční jeviště. Nebo hlavní jeviště odsunout do boku a vysunout k divákům zadní jeviště. V točném průměru 36 metrů jsou čtyři propadliště hluboká asi dva metry s výtahy, které osobu v propadliště vyvezou zpět na povrch. Jeviště má mnoho výtahů, které jeho části zvedají nebo snižují. Třeba orchestríště vytvoří poklesem 14 metrů širokého pruhu jeviště o dva metry dolů. Nad jevištěm je mnoho tahů s mimořádně velkou nosností, které dokáží zvedat a spouštět kulisy a divadelní konstrukce do 23 metrové výše. Naráz jde spustit na jeviště kulisy nebo rekvizity devíti tahy. Současná garderoba divadla čítá 15000 kostýmů, kvůli rekonstrukci je vyvážela nákladní auta tři měsíce do náhradních půjčených šaten o ploše 6000 metrů čtverečních.

V Janáčkově divadle je domovská scéna opery a baletu. Hostují v něm dva festivaly - Divadelní svět Brno a Janáčkův festival s hostujícími soubory. Divadlo si pronajímají ke svým koncertům významní umělci, včetně televize k diváckým TV soutěžím. NDB zaměstnává asi 650 lidí a zbytek do tisícovky na dohodu. Provoz je finančně ne-

(Dokončení na straně 15)

Čtvrtstoletí boje za českou řeč a historii

Doba globalizace, amerikanizační a germanizační tendence dostaly po listopadu 1989 zelenou.

V masmédiích narůstalo násilí a vulgarita. Právě proti tomuto proudu, proti těmto snahám, se vymezilo na břehu Vltavy, v budově Mánesu, několik stovek literátů, výtvarníků, herců a dalších osob z oblasti kultury a 3. prosince 1993 založilo nadstranické uskupení, které si dalo název Výbor národní kultury.

Obavy zakladatelů potvrdila situace. Objevila se zvrácená snaha rušit malé knihovny, kultura, školství, rozhlas i televize „jely na angličtině“, víceméně nekvalitní, dávali tak společnosti najevo, jak vysoko jsou nad českou malostí. Česká literatura získala okrajové postavení. Až na výjimky slovenština vymizela. Stejný osud potkal i ruštinu. Osnovy na všech školách najely na vlnu světovnosti. Historie naší země je vykládána ve stylu, který ji znevažuje. Podle něho je naše vlast bezvýznamnou zemí bez národních velikanů v kultuře i v historii, jako národ, který si neumí sám vládnout.

Od těchto pseudoúvah není daleko k obhajobě nacismu a vytváření jednostranného výkladu sudetoněmeckého podílu na vzniku 2. světové války. Z našich hrdinů jsou zbabělci a naopak z lidí, kteří se provinili vůči naší zemi, jsou přes noc hrdinové. Československo bylo rozděleno na dva státy. Připomněli jsme si 100leté výročí vzniku naší republiky a jejího zakladatele T. G. Masaryka. Naš stát se ocitl v Evropské unii a v NATO. Silné státy se v nich nepokrytě snaží o dominanci. Pokud ne-

➤ *(Dokončení ze strany 14)*

rentabilní, proto na něj přispívá město, sponzoři a donátoři. Za nedostatek označují diváci skutečnost, že město zatím nepronajalo žádnému z podnikatelů tradiční restauraci Bohéma, která je pod divadelní budovou. Na tuto restauraci, kavárnu a klub umělců byla veřejnost zvyklá. Avšak prostory Bohémy jsou dnes zcela prázdné. Naopak lidé si pochvalují nové podzemní garáže před vchodem do divadla. A to s chodbou a výtahem z garáží až do divadelního vestibulu, takže nastrojené dámy mohou jít z auta bez návštěvy šatny až na své divadelní sedadlo, zdůraznil správce NDB Fabišik.

(vž)

dojde k transformaci EU, jsme ohroženi v ekonomickém i v kulturním vývoji. Mnohé z toho se děje už dnes. Chytré hlavy prý vymýšlejí „Spojené státy evropské“, samozřejmě už nic neříkají o podpoře kultury a jazyka národních států Evropské unie.

Opodstatněnost cílů, které si VNK dal v roce 1993, trvá. Za 25 let jsou mladí lidé už poznamenáni zkresleným výkladem historie, nedostatek výchovy vede k tomu, že o své zemi žalostně málo vědí. Je zřejmý úpadek ve znalosti gramatiky. Stavějí na odív znalosti angličtiny a mateřský jazyk dobře neovládají. Neznají pojem vlastenectví, zaměňují ho za nacionalismus. Tržní ekonomika ovládla prostředí v naší kultuře. Proto cíle VNK trvají.

Aktivitu VNK jsou literární pořady, autogramiády, přednášky, koncerty a vlastivědné zájezdy, za symbolické vstupné nebo zdarma. VNK v Praze vydává čtvrtletník Lípa, jehož články předkládají objektivní výklad naší minulosti i přítomnosti. Po 25 letech je nutno zamyslet se a odpovědět si na otázku: Je nutno bojovat? Ano, je nutno nebýt lhotejný. Je možné měnit způsob, jakým budeme nadále oslovovat veřejnost dle vývoje ve společnosti.

Nejsme výdělečným spolkem, žijeme z dobrovolných příspěvků a nadačních darů. Práce členů VNK je konána zcela zdarma. Je žádoucí, aby oba spolky – pražský i brněnský – pokračovaly ve své činnosti. Naši předkové nám zanechali krásnou a milovanou zemi, jazyk, dějiny, na které můžeme a musíme být hrdi. Toto dědictví bylo často vykupováno krví a životy lidí.

Doba přináší naší zemi nové problémy, které úzce souvisejí se světovým vývojem a musíme je vnímat ve všech souvislostech. Každý z nás by měl být vlastencem, tak se postavíme za obranu rodné země, českého jazyka a literatury. Bráníme pravdivý výklad historie a jsme si vědomi, že jediné tehdy, když toto naplníme, můžeme stanout ve světě a především v Evropě jako suverénní země, která má právo na existenci a rovnoprávnost.

Marie Veselá, zakládající členka VNK a předsedkyně VNK, p. s. Brno

Pozn.: po velkém úsilí se jí podařilo prosadit existenci pamětní desky našim občanům vyhnáním z pohraničí po Mnichovu 1938. red.

Nejlepší velodrom v ČR vyroste v Brně-Komárově

Naši březnoví jubilanti

V měsíci březnu oslaví svá životní jubilea tyto členky a členové naší MěO:

Jana LIŠKOVÁ, Růžena MAZALOVÁ, Jana HANCKOVÁ, Marie RYNDOVÁ, Jiří KAREŠ, Jaroslav NAVRÁTIL, Marta TÁBORSKÁ, Jaroslava VAVERKOVÁ, Imrich FARKAŠ, Svatava FIALOVÁ, Olga FLOKOVÁ, Miroslav TRČKA, Vladimír VALTER, Libuše BŘENKOVÁ, Jana URBÁNKOVÁ, Zdeňka DUDÍKOVÁ, Marie VESELÁ, Zdena ČÍKOVÁ, Marta TÁBORSKÁ, Jan NETOUŠEK, Jaroslav NAVRÁTIL, Jaroslav BENDA, Miloslava HORÁKOVÁ, František PÁLENÍK, Jaroslav BOUDA, Marie MANOVÁ, Jaroslav PILAŘ, Karel URBÁNEK, Marie KNAPOVÁ, Josef HEBNAR, Mgr. Jiřina Čížková.

Všem jubilantům děkujeme za obětavou práci pro mír a sociálně spravedlivou společnost a dalších let přejeme pevné zdraví, mnoho spokojenosti a dlouhá léta! ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

Přejeme také mnoho zdraví a sil našemu vedoucím redaktorovi PhDr. Karlu Janišovi. Slibujeme, že budeme plnit všechna přání hned a nejlíp před jejich vyslovením. ☺ did

Blahopřejeme kamarádce

2. března 2020 oslavila své **85. narozeniny** předsedkyně základní organizace strany a dlouholetá členka Levicového klubu žen „Dobromysl“ soudruška **LIBUŠKA BŘENKOVÁ**.

Chtěly bychom ji touto cestou poděkovat za její obětavou práci jednak v našem klubu i nezištnou pomoc při akcích různých organizací.

Přejeme hlavně hodně zdraví, rodinné pohody a dosti sil do dalších let. **Jana Urbánková**

Projekt nového zakrytého velodromu evropského formátu, který bude na jihu Brna v Komárově, se rodí v plánech projektantů. Hotovou mají dokumentaci pro územní rozhodnutí a vyjádření dotčených orgánů. Pak připomínky zapracují do plánů, vyberou zhotovitele dokumentace pro stavební povolení a následně příkročí ke stavbě.

„Radní města Brna navýšili prostředky na zpracování projektové dokumentace. Celkem za ni zaplatíme 5,27 mil. Kč. Ukázalo se, že nad rámec předpokladů je potřeba rozšířit zájmové území o areál MŠ Hněvkovského – dopravní napojení, obslužnost školky – nebo zpracovat odbočovací pruh křižovatky a autobusovou zastávku při ulici Hněvkovského,“ uvedl městský radní pro sport **Jaroslav Suchý**.

Dokumentaci má na starosti firma Arch. Design, která již v roce 2008 vypracovala územní studii na lokalitu Hněvkovského. Na místě už stojí všechna sportoviště zanesená ve studii (např. pro cyklokros – BMX, in-line bruslení, tréninkové hřiště pro baseball, víceúčelová hřiště a hřiště v areálu FC Sparta Brno), posledním nerealizovaným projektem zůstává velodrom. Jeho výstavba byla v roce 2018 zařazena mezi strategické projekty města.

Velodrom bude plně zastřešen a bude mít dřevěnou dráhu o délce 250 m, která odpovídá parametřům federace UCI pro pořádání mezinárodních soutěží. Takový velodrom v ČR není, nejbližší je ve Vídni. Kapacita bude 2000 diváků. Předpokládané náklady asi 890 milionů Kč vč. DPH, cena zahrnuje i vybudování protipovodňového opatření. Město vede jednání se státem o spolufinancování stavby. (vž)

**Komise ideově výchovné práce
MěV KSČM v Brně
zve na**

DISKUSNÍ ČTVRTEK,

který se uskuteční

19. března 2020 v 17 hodin
na MěV KSČM v Brně, Křenová 67,
sál v 2. poschodí.

Téma: Krize bydlení, dojde k vyvlastnění?

Úvodní slovo: Bc. Martin Freund